

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/42/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122207774
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8122207774.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovéj a členov senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Eduarda Valenčina, v spore žalobcu A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX C. XX, právne zastúpeného spoločnosťou havrila.legal s.r.o., advokátska kancelária, Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 53 443 055, proti žalovanému D. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX F. XXX, právne zastúpenému advokátom JUDr. Danielom Tarbajom, so sídlom Zámocká 525/28, 091 01 Stropkov, o určenie neúčinnosti právneho úkonu, takto o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 11C/57/2022 – 69 zo dňa 25.01.2023

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výrokoch I. a III.

P r i z n á v a žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:
„I. Súd určuje, že darovacia zmluva uzatvorená medzi A. E. a D. E. ako darcami a žalovaným ako obdarovaným ohľadom prevodu rodinného domu súp. č. XXX stojaceho na parcele CKN 79/8 zapísaného na LV č. XXX k.ú. F. dňa 20.4.2020 je voči žalobcovi neúčinná.

II. Konanie o neúčinnosť darovacej zmluvy v prevyšujúcej časti zastavuje.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.“

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca žalobou zo dňa 06.09.2022 žiadal určiť, že darovacia zmluva uzatvorená medzi dlžníkom a žalovaným, ktorej vklad vlastníckeho práva bol povolený 01.04.2020 v katastrálnom konaní vedenom pred Okresným súdom Prešov pod V - 2188/2020 je voči žalobcovi neúčinná. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 26.02.2020 žalobca poskytol A. E. - otcovi žalovaného, peňažnú pôžičku 10.000 Eur, ktorú mu mal vrátiť do 28.02.2022. Keďže dlžník pôžičku nevrátil, žalobca podal na Okresný súd Banská Bystrica žalobu o zaplatenie nesplatennej časti istiny pôžičky s príslušenstvom a súd vydal platobný rozkaz, ktorým zaviazal dlžníka na zaplatenie istiny 9.500 Eur a úrokov z omeškania 5% ročne od 01.03.2022 do zaplatenia, ktorý nadobudol právoplatnosť 30.04.2022. Žalobca následne navrhol exekúciu, ktorá prebieha na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 38Ek/2175/2022, avšak zistil, že voči tomu istému povinnému prebiehajú už dve skoršie exekučné konania, jedno už viac ako 8 mesiacov a preto má obavy o vymožitelnosť svojej pohľadávky. Žalobca ďalej uviedol, že darovacou zmluvou V - 2188/2020 dlžník previedol svoje nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX a podiel 1 k nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXX k.ú. F. na žalovaného, pričom k tomuto prevodu došlo bezprostredne po vzniku pohľadávky žalobcu.

Mal za to, že išlo o ukracujúci právny úkon dlžníka v prospech žalovaného, pri ktorom, vzhľadom na rodinnú väzbu sa vedomosť žalovaného o ukracujúcom úkone dlžníka prezumuje podľa § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný so žalobou nesúhlasil, vo vyjadrení k žalobe uviedol, že jeho otec vykonával pre obchodnú spoločnosť MichaConstruct s.r.o., ktorej žalobca je spoločníkom, stavebné práce, ktoré mu neboli zaplatené a neboli uhradené ani stavebné práce, ktoré vykonal sám žalovaný pre túto spoločnosť. Dodal, že v čase darovacej zmluvy mal 21 rokov a ani pri náležitej starostlivosti nemohol poznať prípadný úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa. Zároveň uviedol, že s otcom žijú v spoločnej domácnosti a riadne spolu komunikujú;

Predmetné vyjadrenie mal žalobca za irelevantné, nesúvisiace so sporom a netýkajúce sa strán sporu. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za zistené, že na základe písomnej zmluvy o pôžičke zo dňa 26.02.2022 poskytol žalobca otcovi žalovaného A. E. bezúročnú pôžičku vo výške 10.000 eur, ktorá mala byť vrátená do 28.02.2022. Z dôvodu, že z požičanej sumy bola vrátená len čiastka 500 eur, vydaný bol Okresným súdom Banská bystrica pod sp. zn. 18Up/335/2022 dňa 11.04.2022 platobný rozkaz, ktorým bol A. E. zaviazaný žalobcovi zaplatiť sumu 9.500 eur s 5% úrokom z omeškania z tejto sumy od 01.03.2022 do zaplataenia a nahradíť trovy konania, platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť 30.04.2022. Predmetná pohľadávka je vymáhaná žalobcom exekučne, bezvýsledne, povinný nevlastní nehnuteľnosť, nevlastní obchodný podiel ani motorové vozidlo, na účtoch nie je dostatok finančných prostriedkov a vedené sú voči nemu ďalšie dve exekúcie.

Súd prvej inštancie tiež zistil, že dňa 04.03.2020 bola uzavretá písomná darovacia zmluva podľa § 628 a nasl. Občianskeho zákonníka medzi darcami A. E. a D. E. a obdarovaným - žalovaným. Darcovia boli bezpodieloví spoluvlastníci rodinného domu súp. č. XXX postaveného na parcele CKN 79/8 zapísaného na LV XXX k.ú. F. a darkyňa D. E. bola výlučnou vlastníčkou parcely CKN 79/8 - zastavaná plocha o výmere 106m² a tiež výlučnou vlastníčkou spoluvlastníckeho podielu 1 k parcele CKN 78/3 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 175m² zapísanej na LV č. XXX k.ú. F.. Všetky tieto nehnuteľnosti, resp. podiel k parcele CKN 78/3, boli predmetom darovacej zmluvy, ktorej vklad povolil Okresný úrad, odbor katastrálny v Prešove pod V- 2188/2020. V súčasnosti je teda na LV č. XXX k.ú. F. vedený ako výlučný vlastník domu súp. č. XXX a parcely CKN 79/8 žalovaný a na LV XXX k. ú. F. je žalovaný vedený ako podielový spoluvlastník parcely CKN 78/3 v 1 a to všetko na základe tejto darovacej zmluvy.

Žalovaný súdu uviedol, že v čase uzavretia darovacej zmluvy nevedel o žiadnych peňažných záväzkoch svojho otca, ani o jeho záväzku zo zmluvy o pôžičke voči žalobcovi, pohnútkou otca darovať mu rodinný dom boli zdravotné problémy otca a tiež to, že mohol sa osamostatniť. Rodičia mu však navrhli uzavretie darovacej zmluvy s tým, aby ostal bývať ďalej s nimi, nezaujímal sa o to, či otec má nejaké peňažné dlhy, nikdy sa ho na to nepýtal. Nevedel o žiadnych jeho exekúciách, tiež nemá vedomosť o tom, že by otec vlastnil nejaký majetok okrem osobného motorového vozidla zn. VW Touran. Otec žalovaného vypočutý ako svedok potvrdil, že syn o jeho dlhoch nemal vedomosť, ani sa o to nezaujímal.

Posudzujúc dôkazmi zistený skutkový stav mal súd prvej inštancie za to, že žaloba bola dôvodnou, pre záver o jej dôvodnosti svedčali vykonané dôkazy, ktorými boli preukázané predpoklady pre úspešné odporovanie právnomu úkonu v zmysle úpravy vyplývajúcej z Občianskeho zákonníka. Pohľadávka žalobcu z dôvodu existencie nesplnenia ktorej bola podaná žaloba bola v čase rozhodovania súdu vykonateľnou, darovacou zmluvou, ktorú uzatvoril dlžník žalobcu so žalovaným došlo k nepochybnému zmenšeniu majetku dlžníka a to tak, že tento nemá iný majetok, z ktorého by mohla byť pohľadávka žalobcu uspokojená. Súd prvej inštancie zdôraznil status žalovaného, ktorý je blízkou osobou dlžníka žalobcu, pre ktorý dôvod platí domnienka o vedomosti žalovaného o ukracujúcom úmysle darcu, ktorý však v konaní nepreukázal že by vynaložil relevantnú aktivitu, aby ukracujúci úmysel darcu rozpoznal, alebo sa o ňom dozvedel. Obranu žalovaného spočívajúcu v tom, že jeho otec mal pohľadávku voči obchodnej spoločnosti mal za irelevantnú nakoľko ide o iný právny subjekt ako žalobca, preto žalobe ako dôvodne podanej vyhovel.

Pri právnom posúdení odkázal súd prvej inštancie na ustanovenia Občianskeho zákonníka - § 42a, § 42b.

Výrok o nároku na náhradu trov konania odôvodnil ustanovením § 262 ods. 1, § 255 ods. 2 a § 256 ods. 1 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku, jeho výroku I. a III., podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) Civilného sporového poriadku. Žalovaný uviedol, že pokiaľ súd prvej inštancie v odôvodnení konštatoval, že nepreukázal aké aktívne kroky učinil k tomu, aby sa presvedčil o záväzkoch otca ako dlžníka, z dôvodu že s otcom má dobrý vzťah, nepocitoval žiadnu potrebu mu nedôverovať a nemal žiadne dôvodné podozrenie, že by darovaním mal byť ukracovaný žalobca. K uzavretiu zmluvy

o pôžičke došlo 26.02.2020, k darovaniu zmluvou zo 04.03.2020, t.j. iba 7 dní po uzavretí zmluvy o pôžičke. Darované nehnuteľnosti boli už zaťažené záložným právom banky, k pohnútke darovať ich bezpochyby došlo oveľa skôr, pretože bolo potrebné najprv získať vyjadrenie a súhlas banky. Darovaciu zmluvu vypracoval právnik G. G., ktorého otec a matkou kontaktovali ešte v roku 2019, avšak pre pracovnú vyťaženosť zmluvu pripravil až začiatkom marca 2020. Pohnútka nehnuteľnosti darovať pramenila zo zlého zdravotného stavu otca, ktorý v roku 2015 dostal infarkt. Rodina sa snažila vyhnúť zbytočným komplikáciám spätým s vlastníctvom a správou rodinného domu v prípade, úmysel ak by sa do budúcnosti otcov stav zhoršil. Skutočnosťou preukazujúcou že otec nemal žalobcu ukrátiť je to, že v roku 2020 bola žalobcovi uhradená splátka 500 eur, ak by mal otec úmysel neuhradiť dlh už v marci 2020 kedy došlo k uzavretiu darovacej zmluvy, potom by nevykonal úhradu čo len jedného eura, keďže uvedenú splátku podľa zmluvy o pôžičke uhradiť ani nemusel a splatnosť celého dlhu bola stanovená až na deň 28.02.2022. Žalovaný uviedol, že v marci 2020 s otcom ako živnostníkmi začali vykonávať zákazky, objednávateľom ktorých bola spoločnosť MichaConstruct, s.r.o., ktorej jediným spoločníkom a konateľom je práve žalobca. Táto spoločnosť (fakticky priamo žalobca) im neuhradila faktúry za vykonané zákazky, spoluprácu v júni 2020 ukončili. Práve táto skutočnosť (vzájomné pohľadávky) je zrejme hlavným dôvodom prečo zo strany otca nedošlo doposiaľ k úhrade celého dlhu žalobcovi. Zo súhrnu nepriamych dôkazov tak podľa žalovaného je možné usudzovať na to, že pri darovaní nehnuteľností absentoval akýkoľvek úmysel žalobcu ukrátiť. Podľa žalovaného nie je možné akceptovať jednoduchý záver, že akékoľvek darovanie medzi blízkymi osobami a existencia pohľadávky automaticky vedú k odporovateľnosti darovania bez náležitého logického, vecného posúdenia všetkých relevantných okolností. Podľa žalovaného konanie žalobcu svedčí o špekulatívnom konaní a zneužití práva, ktorému nemožno priznať právnu ochranu. Žalovaný preto žiadal, aby odvolací súd rozsudok v napadnutých výrokoch zmenil a žalobu v celom rozsahu zamietol, alternatívne aby rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. K odvolaniu pripojil faktúru č. 2003, ktorá bola ním spoločnosti MichaConstruct, s.r.o. na sumu 2.300 eur vystavená, tiež faktúru vystavenú jeho otcom tejto spoločnosti znejúcu na 3.680 eur a správu Fakultnej nemocnice s poliklinikou J.A. Reimana Prešov týkajúcu sa zdravotného stavu otca žalovaného.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že odvolanie žalovaného je nedôvodné. Pokiaľ žalovaný argumentuje odvolacím dôvodom, ktorým poukazuje na nesprávny procesný postup súdu, uviedol, že nie je zjavné aký procesný postup súdu žalovaný napadá. Podľa žalobcu sa súd nedopustil žiadneho procesného pochybenia, ktorým by znemožnil žalovanému uskutočňovanie jemu patriacich procesných práv, čím by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podľa žalobcu žalovaný odvolaním síce napadol rozsudok formálne z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), h) CSP, avšak úplne absentuje ich materiálny (vecný) základ, t.j. náležitá právna argumentácia. Žalobca poukázal na to, že žalovaný je osobou blízkou dlžníkovi žalobcu a úspešná obrana blízkej osoby podľa § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka ma spočívať nielen v tvrdení, že o úmysle dlžníka nevedel a nemohol vedieť, ale z tvrdení preukázaní toho, že vyvinul náležitú starostlivosť na poznanie takého úmyslu. Odkaz na vzájomné dobré vzťahy v rodine a dôveru medzi rodičmi ako darcami a žalovanými, ich deťmi ako obdarovanými, ako taký dôkaz nenahradzuje. Vyžaduje sa aktivita, aby úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa obdarovaný spoznal. Správne preto súd v rozsudku konštatoval, že žalovaný nekonal s náležitou starostlivosťou. Žalobca taktiež uviedol to, že pokiaľ žalovaný k odvolaniu pripojil ďalšie listinné dôkazy, ide o dôkazy ktoré boli predložené po zákonnej koncentrácii konania, naviac nesmerujú k preukázaniu kľúčovej hmotnoprávnej otázky, preukázaniu vynaloženia náležitej starostlivosti pri nadobudnutí nehnuteľnosti žalovaným. Žalobca preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok potvrdil.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP) oprávnenou osobu (§ 359 CSP) preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z dôvodov uvedených v odvolaní, ako aj konanie rozhodnutiu súdu prvej inštancie predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a nasl. CSP. Odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) vychádzajúc z toho, že nariadenie pojednávania vo veci nevyžadovala potreba zopakovania ani doplnenia dokazovania, ani dôležitý verejný záujem.

Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený rozsudok preskúmať z iných dôvodov než z tých, ktoré boli explicitne do uplynutia odvolacej lehoty uvedené (§ 380 ods. 1, 2 CSP). Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku zverejnil na úradnej tabuli, ako aj na webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 02.08.2023 (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru o tom, že odvolanie dôvodným nebolo.

5. Odvolacia argumentácia žalovaného, vychádzajúc z jej obsahu a zdôraznenia údajných pochybení súdu prvej inštancie, bola konštruovaná na tvrdení o nesprávnosti skutkových zistení, tvrdení o nesprávnom právnom posúdení a porušení procesných práv žalovaného. Odvolací súd posúdil relevantnosť takto vymedzených tvrdení, prihliadajúc na to, že v odôvodnení jeho rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

6. Nesprávne skutkové zistenia sú také zistenia, na základe ktorých súd vec posúdil po právnej stránke a ktoré v podstatných častiach nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Dochádza k tomu vtedy, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov alebo z vyjadrení strany nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli dôkazmi preukázané alebo vyšli najavo, opomenul. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov.

7. Právne posúdenie je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k tomu vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo aplikoval síce správny právny predpis, nesprávne ale jeho obsah interpretoval alebo ak zo správnych skutkových zistení vyvodil nesprávne právne závery.

8. Nesprávnym procesným postupom sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane realizáciu jej procesných oprávnení a mieriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní.

Tento pojem nemožno vykladať extenzívne, jeho vzťahovaním na faktickú, meritórnú činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku (Najvyšší súd Slovenskej republiky, uznesenie z 13.08.2018, sp. zn. 4Cdo/104/2018).

9. Po oboznámení sa s obsahom spisu, výsledkami dokazovania, procesným postupom súdu, zisteným skutkovým stavom a jeho právnym posúdením súdom prvej inštancie má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie rozhodnutím, ku ktorému dospel vystihol podstatu prejednávaného sporu, racionálne vyhodnotil význam a dôsledky procesnej aktivity tej strany sporu, ktorú zaťažovalo bremeno tvrdenia a bremeno dôkazné a dospel tak k správnej závere. V postupe a konaní súdu prvej inštancie odvolací súd nenachádza žiadne nedostatky. Na správnom závere súdu prvej inštancie sa nič nezmenilo ani v priebehu odvolacieho konania. Odvolací súd sa stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia vo vzťahu k výrok, ktoré boli predmetom odvolacieho prieskumu (§ 387 ods. 2 CSP, čl. 17 Civilného sporového poriadku) a preto k odvolacím dôvodom žalovaného pri existujúcej zhode so závermi právneho posúdenia vychádzajúceho zo skutkových zistení prvoinštančným súdom, keď by prípadné formulovanie totožného hodnotenia skutkových zistení a právnych záverov inými jazykovými prostriedkami bolo len opakovaním nezodpovedajúcim princípu hospodárnosti konania, ktorého odraz má byť premietnutý aj v rozhodnutí, ktoré je jeho výsledkom, len na zdôraznenie správnosti rozhodnutia dodáva:

10. Predmetom konania bolo posúdenie relevantnosti žalobných tvrdení, z ktorých vyplývalo, že žalobca je veriteľom pohľadávky voči osobe, ktorá je blízkou osobou žalovaného, pričom táto pohľadávka zaplatená nebola a výsledky úkonov, ktoré žalobca realizoval v záujme jej vymoženia nasvedčujú tomu, že zaplatená nebude pre neexistenciu postačujúceho majetku, aj v dôsledku úkonu, ktorému žalobu odporoval.

Na žalobcovi teda bolo, vychádzajúc z toho, že žaloba je úkonom, ktorým žalobca vymedzuje subjekty, predmet a obsah žalobou začatého súdneho konania, preukázať existenciu vymáhateľnej pohľadávky, existenciu právneho úkonu, ktorým dlžník previedol svoju majetkovú hodnotu na iného vedúcu k zmenšeniu jeho majetku, pričom zmenšenie majetku, ktoré nastalo v dôsledku úkonu, ktoré k zmenšeniu viedlo, má za následok, že nemôže dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky z majetku dlžníka, pričom nebyť takéhoto úkonu, by sa z majetku dlžníka uspokojil.

Účinnou procesnou obranou žalovaného, ktorý je osobou blízkou dlžníkovi žalobcu (jeho synom) by bolo preukázanie toho, že úmysel dlžníka ukrátiť odporovaným právnym úkonom veriteľa nemohol aj pri náležitej starostlivosti spoznať. Táto obrana spočíva nielen v tvrdení, že o úmysle dlžníka ukrátiť odporovaným právnym úkonom veriteľa nevedel, a ani nemohol vedieť, ale tiež v tvrdení

a preukázaní toho, že o tomto úmysle nevedel a ani vedieť nemohol napriek tomu, že vyvinul „starostlivosť“ k rozpoznaní tohto úmyslu dlžníka a že išlo o starostlivosť náležitú. Za vynaloženie náležitej starostlivosti sa považuje to, že osoba dlžníkovi blízka vykoná s ohľadom na okolnosti prípadu a s prihliadnutím k obsahu právneho úkonu dlžníka takú aktivitu, aby úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa, ktorý v čase vzniku odporovaného právneho úkonu musel byť objektívne spoznaný, spoznala. Pokiaľ sa nepreukáže vynaloženie náležitej starostlivosti, potom vychádzajúc z § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka nemôže sa žalovaný odporovacej žalobe ubrániť. Zo zákonnej úpravy vyplýva na osobu blízku požiadavka, aby sa presvedčila o tom, že právny úkon veriteľa dlžníka neukracuje, v prípade ak tak nekoná musí byť uzrozumený s tým, že veriteľ môže požiadať o uspokojenie svojej pohľadávky tiež z majetku, ktorý na základe právneho úkonu, ktorým sa odporuje, nadobudne.

11. Z tvrdení žalobcu, procesných prostriedkov obrany, ktoré žalovaný realizoval v priebehu prvoinštančného konania nevyplýva to, že by žalovaný preukázal zákonom vyžadované skutočnosti. Je pritom potrebné zdôrazniť, že súčasné sporové konanie je kontradiktórne, strana sporu, ktorá vyvodzuje z vlastných tvrdení konkrétne priaznivé následky musí k tvrdenej skutočnosti predložiť alebo označiť dôkazné prostriedky a to včas, ak tak nerealizuje, nesie prípadné nepriaznivé následky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe ostatných dôkazov. Civilným sporovým poriadkom je vymedzené dôkazné bremeno ako procesná zodpovednosť strany sporu za výsledok konania určovaný výsledkom vykonaného dokazovania.

12. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd uzatvára, že ak bolo v konaní preukázané, že žalobca má vymáhateľnú pohľadávku, ktorú nie je možné uspokojiť, aj v dôsledku právneho úkonu jeho dlžníka, ktorým sa do dispozičnej sféry žalovaného, osoby dlžníkovi blízkej, dostal majetok, ktorý by mohol k uspokojeniu pohľadávky žalobcu viesť, pričom žalovaný v konaní nepreukázal že o úmysle svojho otca – dlžníka žalobcu nemohol ani pri náležitej starostlivosti vedieť, bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie, pokiaľ žalobe vyhovel, správne. Správne rozhodnutiu vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o nároku na náhradu trov konania.

Na dôkazné prostriedky, ktoré boli prílohou odvolania žalovaného odvolací súd neprihliadal, nakoľko neboli označené ani predložené do času než bolo dokazovanie na súde prvej inštancie skončené a žalovaný ani netrdil, že tieto dôkazné prostriedky nemohol predložiť skôr.

Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch ako správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd na základe § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1, podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní plne úspešný, preto mu odvolací súd priznal voči žalovanému nárok na náhradu odvolacieho konania v plnom rozsahu. Kvantifikáciu trov zrealizuje súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP.

13. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).